

Dagboek van Anne

dinsdag 18 april

'Vandaag merkte ik weer hoe moeilijk het is om echt te laten zien hoe ik me voel. Ik doe me eigenlijk altijd vrolijker voor dan ik ben en mijn vriendinnen doen dat ook. Iedereen verwacht altijd van ons dat we positief in het leven staan, maar het leven is voor mij altijd zo duister... Het is een automatisme geworden om te lachen bij alles wat ik doe en altijd vrolijk te zijn. Van buiten kan het er heel mooi uitzien, maar van binnen ga ik soms helemaal kapot.'

donderdag 24 november

'De laatste tijd praat ik steeds meer met de jongerenwerkers. Het zijn soms best confronterende gesprekken, omdat ze zo lief en open naar me zijn en zoveel interesse hebben. Op een of andere manier lukt het me niet om te liegen over wat me bezighoudt. Dat is toch wel fijn, want alles is nu zo donker om me heen.'

vrijdag 3 feb

'Een van de jongerenwerkers gaf me vandaag een post-it met een Bijbeltekst uit Kolossenzen. Ik heb hem in mijn telefoonhoesje gestopt. Er staat op geschreven: 'Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden.' Zo gaaf!'